

రిక్షా రసం టెపు కంప్యూటర్

కుక్క గొడుగుల్లా మొలుచుకొస్తున్న కాలేజీలో అదొక కాలేజీ. టీనేజ్ పిల్లల డిగ్రీ క్లాసులో తెలుగు లెక్చరర్ గారి కష్టాల క్లాసు. ఎర్రని, గుండ్రని బట్టలకు చుట్టూ నల్లని, తెల్లని వెంట్రుకల బోర్డరు.

తుపాను ముందు ప్రశాంతత ఒక్క క్షణం రాజ్యమేలింది. భయపడ్డానే బోర్డు వైపు తిరిగాడు లెక్చరర్. మరుక్షణమే నవ్వులు, విజిల్పుతో మారుమోగిపోయింది క్లాసు. బోర్డుపై ఏదో రాయబోతున్న ఆయన బట్టలపై ఒక విమానం వచ్చి వారింది.

అది రోజూ తనకలవాటి కాబట్టి నెమ్మదిగా తను రాయాల్సింది రాసి స్టూడెంట్స్ వైపు తిరి గాడు. తలపై విమానం ఆయన కదలికకు వచ్చి ముందున్న టేబిల్ పై వారింది.

అందరూ బుగ్గల్లో పట్టి వుంచిన నిశ్శబ్దం.

విమానం రెక్కలపై వున్న కామెంట్స్ చూసి అప్పటివరకూ కడుపులో దాచుకొన్న ఆయన కోపం విర్రగా మారి ముఖంపైకి వచ్చింది. “ఒకవైపు ‘రబ్బరు గుండు’ మరొకవైపు హెల్ పాడ్!”

అందరికీ తెల్పు ఆయనకి కోపం వచ్చినప్పుడు ఏమవుతుందో!

పాపం! లెక్చరర్ ‘వాకవుట్’ చేశాడు కోపంతో వూగిపోతూ!

మళ్ళీ చప్పట్లు, విజిల్లు.

అందరూ గ్రూపులు, గ్రూపులుగా బయటికొచ్చారు.

అందులో ఒక గ్రూపు రత్న, తేజ, ఇందు.

“తొందరగా వెళ్తే మ్యాట్టికి వెళ్ళొచ్చే” అంది రత్న వాచీ చూస్తూ.

“చిరంజీవి ‘రౌడీ గ్యాంగ్ మొగుడు’ ‘గీత్’లో ఆడుతుంది వెళదామా?” అడిగింది ఇందూ గెంతులేస్తూ.

కాసేపు ‘చిరు’ పేరు తల్చుకొని ముగ్గురూ పులకించి, మెలికలు తిరిగిపోయారు.

“ఓ రిక్షా అబ్బాయ్” పెద్దగా పిల్చింది ఇందు.

“కనబట్టంలా నాది సైకిలు. రిక్షాకాదు” సైకిలు దిగి చెప్పి వెళ్ళిపోయాడతడు.

“ఛీ! చిరుకీ, వీళ్ళకీ అదే తేడా” విసుక్కొంది ఇందు.

ఈసారి నిజంగా రిక్షా వచ్చింది అక్కడికి.

“వస్తావా?” అడిగింది రత్న.

రిక్షా అబ్బాయి మెలికలు తిరిగిపోయి రిక్షా

దిగుతూ బొక్కబోర్లా పడ్డాడు. వెంటనే దులు పుకుంటూ లేచి ‘సారీ’ అన్నాడు.

ముగ్గురూ గుసగుసగా ‘చిరులా సారీ చెప్పాడు కదా’ అనుకున్నారు.

“అసలైనా మా ముగ్గుర్ని లాగగలవా?” అడి

గింది రత్న.

“చిరంజీవి ‘రౌడీ గ్యాంగ్ మొగుడు’ కైతే లాగ గలను.”

“చూశావా చిరు అంటే రిక్షా వాడికి కూడా క్రేజీ” అనుకుంటూ రిక్షా ఎక్కి కూర్చున్నారు, బేరం ఆడటం మర్చిపోయి.

రత్న రిక్షా సీటు మీద కూర్చొని చిరు గురించి ఆలోచిస్తుండగానే ‘గీత్’ వచ్చేసింది.

“ఎంత?” అడిగింది ఇందు.

డాక్టర్. య. కన్నె

“ఆరు రూపాయలు! సిక్స్ రూపీస్!” చెప్పాడు.

“తెలుగులో ఆరు, ఇంగ్లీషులో ఆరు మొత్తం పన్నెండా” అడిగింది తేజ

“నీ జోకులాపవే సినిమా టైమవుతోంది” అంటూ రిక్షా అబ్బాయికి డబ్బులివ్వబోయింది రత్న.

“నాకు డబ్బు లొద్దు సినిమా టికెట్టు కావాలి.”

ముగ్గురూ స్టాన్ అయిపోయి అప్పుడు చూశారు ఆ అబ్బాయిని పరీక్షగా. చూడటానికి నిజంగానే పాత సినిమాలో రిక్షా తొక్కే హీరోలా వున్నాడు.

“పిచ్చి పిచ్చి వేషాలెయ్యక డబ్బులు తీసుకొని వెళ్ళు” అతని చేతుల్లో డబ్బులుంచి బుకింగ్ వైపు నడిచింది రత్న మిగతా ఇద్దర్ని రమ్మంటూ.

రిక్షా రవికి మందిపోయింది. వెంటనే ఒక ‘జెలుసిల్’ మాత్ర చప్పరించి, ఎలాగైనా వాళ్ళ ప్రక్కన కూర్చుని సినిమా చూడాలని నిర్ణయించుకొని ఒక ‘మాస్టర్ ప్లాన్’ వేశాడు.

వాళ్ళూ ముగ్గురూ హడావిడిగా టికెట్స్ తీసుకొని హాల్ కి వెళ్ళగానే వాళ్ళ వెనక నుంచొని టికెట్ తీసుకోబోయే అమ్మాయితో చెప్పాడు లైను దగ్గరకెళ్ళి.

“ఏవండీ! ప్లీజ్ మా ఆవిడ నిండు గర్భిణీ చూడండి” అంటూ అక్కడ నుంచొని వున్న ఒకావిడని చూపిస్తూ “ఒక్క టికెట్ ప్లీజ్”

“ఆవిడని హాస్టల్ కి తీసుకెళ్ళాలి సినిమా హాల్ కి కాదు” అని చెప్పేసి ఆమె కౌంటరులో చేయిపెట్టబోయింది.

అప్పుడు జరిగింది ‘ఆ’ అనుకోని సంఘటన. బలంగా ఆవిడని ‘క్యూ’ లోంచి బయటకు లాగేసి వెనకమ్మాయి “మూడు సిక్స్ రూపీస్” చెప్పింది కౌంటరులో చెయ్యిపెట్టి.

టిక్కెట్లు, చిల్లర తీసుకొని తాపీగా చెప్పింది “చిరు సినిమా చూస్తానన్న ఒక నిండు చూలాలి కోర్కె తీర్చలేకపోతే నేను ‘చిరు’ అభిమాన సంఘాల మహిళా సెక్రటరీనే కాదు. పో! వెళ్ళి వెనక నుంచొని టికెట్టు తీసుకో”.

ఆ అమ్మాయి తిట్టుకుంటూ వెనక్కెళ్ళిపోయింది.

“థాంక్యండీ! మీ ఋణం నా రిక్షాలో మీ యింటిదగ్గర డ్రాప్ చేసి తీర్చుకుంటాను”

అన్నాడు ఆరు రూపాయలిస్తూ.

“రిక్షాలో డ్రాప్ చేస్తారా?” టిక్కెట్ ఇవ్వ బోతూ అడిగింది.

అప్పుడు డ్రాప్ వచ్చింది రిక్షా రవికి టిక్కెట్ ఇవ్వడమోనని.

“అబ్బే కాదు! నా స్కూటరులో”

టిక్కెట్ ఇచ్చి అనుమానంగా అడిగింది “మరి ఒక్క టిక్కెట్ తీసుకొన్నారు - మీరు చూడరా?”

‘ఆ అమ్మాయికి ఈపాటికి వాళ్ళాయన టిక్కెట్ సంపాదించే వుంటాడు’ అని మనసులో అనుకుని తెలివిగా అక్కడ్నుంచి తప్పకొని, నంబరు వెతుక్కుని సిటీ రూపీస్ లో కూర్చున్నాడు రిక్షా రవి.

అప్పటికే సినిమా మొదలయింది. అంతా చీకటి మయం.

మిగతా సినిమా టైమ్ తెలీకుండా అయిపోయింది. అందరూ బయటికొచ్చారు.

రిక్షా తాళం తీసి మళ్ళీ హాలు ముందుం చాడు రవి.

వాళ్ళ ముగ్గురూ రవిని గుర్తుపట్టి “మళ్ళీ వస్తావా” అని అడిగారు.

కొంచెం ఇబ్బందిగా అటు ఇటూ చూసి “ఎక్కడికి” అని అడిగాడు.

“లేడీస్ హాస్టలు”

“ఎక్కడుంది”

కిసుక్కున నవ్వారు ముగ్గురూ ‘లేడీస్ హాస్టలు తెలీని మగాడా?’ అనుకుంటూ.

“చీకటి పడుతున్నట్లుంది తొందర తొందరగా తొక్కుతావా”

“పది నిమిషాల్లో వెళ్ళిపోతాం”

“ఎంత” అడిగింది ఇందు.

“ఇందాక డబ్బు లొద్దు సినిమా టిక్కెట్ కావా అన్నాడు. ఇప్పుడు ఏకంగా హాస్టల్లో రూము అడుగుతాడేమో! ఖర్చు?” అంది రత్న.

“ఈసారి డబ్బులిస్తే చాలు” అన్నాడు రవి.

ముగ్గురూ రిక్షా ఎక్కి కూర్చున్నారు.

వాళ్ళ మాటల్ని బట్టి తను బాగుంది అనుకున్న అమ్మాయి ‘రత్న’ అని గ్రహించాడు రవి. ఆ అమ్మాయి గురించి ఆలోచిస్తూ ఎదురుగా ఒక ఆవుని గుద్ది ‘సడెన్’గా రిక్షా ఆపేశాడు.

“ఏంటబ్బాయ్! అసలు రిక్షా తొక్కడం కొత్తా నీకు” ఇందూకి కోపం వచ్చింది.

“అబ్బే ప్రాద్దుట నుండి తొక్కుతున్నా అల వాటైందిగా.”

“మరేంటిది మా కాలో చెయ్యో విరిగితే?”

“అబ్బే అలా ఎందుకవుతుంది? ఆవుని

గుద్దితే నన్ను మీరు ‘కౌబాయ్’ అనుకుంటారని అలా చేశాను” అన్నాడు రవి.

అతని సమయస్ఫూరికి ముగ్గురి కోపాలెగిరిపోయాయి.

హాస్టలు వచ్చేసింది.

రత్న పది రూపాయలు అతని చేతిలో పెడుతూ అలవాటైన ఊతపదం ‘థాంక్స్’ అంది.

“మెన్షన్ నాట్” అన్నాడు రవి. రత్న ఆశ్చర్యపోయింది.

“నువ్వేమైనా చదువుకున్నావా?” అడిగింది రత్న.

“అబ్బే లేదు! దుంపల బడిలో ఐదు చదివాను.”

ముగ్గురూ హాస్టలు లోపలికి వెళ్ళిపోయారు.

* * *

కాలేజీ హాల్ డేస్ ఇచ్చేశారు. ఇందు, రత్న, తేజ శెలవుల్లో టైపు, కంప్యూటర్ కోర్సులలో చేరదామనుకున్నారు.

మరుసటిరోజే ముగ్గురూ ‘డి.కె. కంప్యూటర్ పాయింట్’ కెళ్ళి ‘సమ్మర్ కోర్సు’లో చేరారు.

లోపలంతా ఏ.సి. రూము. ముగ్గురూ మూడు కంప్యూటర్లతో కాసేపు ఆడుకున్నారు.

కాసేపటికి ప్రక్కకు చూసిన రత్న స్టన్ అయిపోయింది.

వెంటనే లేచివెళ్ళి ‘తేజ’కు చూపించింది.

తేజ కూడా చూసి “అవును రిక్షావాడే” అంది.

ఇంతలో ‘ఇందు’ అర్థం చేసుకొని “అబ్బా! రిక్షావాడేలేవే టైమ్ వేస్తు చేయకండి అసలే ఫీజు ఎక్కువ.”

“రిక్షావాడే లేవే” అన్న మాటలు రవి చెవుల్ని తాకాయి.

చివుక్కున ప్రక్కకు తిరిగాడు.

వాళ్ళ ముగ్గురూ! తనకు నచ్చిన రత్న!!

రత్న ఒక నిర్ణయానికి వచ్చింది. ‘ఎలాగైనా ఈ రిక్షావాడి ‘మిస్టర్’ కనిపెట్టాలి. ‘చిరు’ సినిమాకన్నా సస్పెన్స్ గా వుందే? ఇక భరించడం నా వల్లకాదు’ అనుకుంటూ లేచి కంప్యూటరు మాస్టారి దగ్గరకెళ్ళింది.

“ఏమిటమ్మా? హడావిడిగా వచ్చావు - ఎని ప్రాబ్లమ్?” అడిగాడు.

“ఏమీ లేదండీ! చిన్న డౌటు వుంటేను” ఏమి చెప్పాలో అర్థం కాక ఆగింది.

“చెప్పమ్మా! బ్రెయిన్ లెస్ కంప్యూటర్ని బ్రెయి నున్న నువ్వు నేర్చుకోవడం కష్టం కాదు. నీ డౌటు చెప్ప.”

“డి.కె. కంప్యూటర్ పాయింటు అని పేరెం దుకు పెట్టారు సార్” ఎలా మొదలుపెట్టాలో అర్థంకాక తికమకపడుతూ అంది.

“ఆ పాయింటు కొచ్చావా? సింపుల్. డబ్బు కోసం కంప్యూటర్స్ అని తెలుగులో పెట్టలేక ఇంగ్లీషులో ఏదైనానంటే” నవ్వుతూ చెప్పాడు.

“సార్ రిక్షా వాళ్ళకు కూడా కంప్యూటర్ నేర్పతారా మీరు.”

“వాడ్డూయూ మీన్” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

“మరి ఆ అబ్బాయి” అంటూ గ్లాస్ డోర్స్ లోంచి రవిని చూపించి “ఒక రిక్షా అబ్బాయి సార్. మమ్మల్ని ఒకసారి సినిమా హాలుకి తీసికెళ్ళాడు సార్. కావాలంటే మా ఫ్రెండ్స్ కూడా వున్నారు సాక్ష్యం.”

“సీ! మనిషిని పోలిన మనిషి వుండొచ్చు. ఎనీ హా - నీ డౌటు ఇప్పుడే క్లారిఫై చేస్తాను” అంటూ రవిని పిలిపించాడు.

“మిస్టర్ రవి మీరు పోస్టుగ్రాడ్యుయేషన్ ఎక్కడ చేశారు?”

“వైజాగ్ ఆంధ్ర యూనివర్సిటీలో”

“గ్రాడ్యుయేషన్”

“చిలకలూరిపేట సి.ఆర్. కాలేజీలో! నాకు బి.యల్. అన్నామలై డిగ్రీ కూడా వుంది సార్.”

“ఆర్.పి.డి. ఎక్కడ చేశావు?”

“అదేం డిగ్రీ సార్”

“రిక్షా పుల్లింగ్ డిప్లొమా?” స్పైస్ చేసి చెప్పాడు.

“సార్! ఫీజు దగ్గర వంద రూపాయల కోసం బేరం ఆడానని చెప్పి ఇలా అమ్మాయిల ముందు నా మీద జోకులెయ్యడం బాగాలేదు సార్” అంటూ తన కంప్యూటర్ దగ్గరకెళ్ళిపోయాడు.

“సారి సార్! మీకు ట్రబుల్ ఇచ్చినందుకు” చెప్పింది రత్న భయపడ్డా.

మళ్ళీ 'కంప్యూటర్ పాయింట్'లో కంప్యూటర్ స్టూడెంట్ గా రిజ్నావాడు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. ఈసారి రత్న మాత్రం వదలదల్చుకోలేదు. సీరియస్ గా కంప్యూటర్ ప్రోగ్రాంలో మునిగి వున్న రవిని కల్చి మాటల్లో పెట్టింది. "మీకు పామిస్ట్రీ తెల్సా?" అడిగింది. "కాంచెం కొంచెం తెల్సా" పాడిపాడిగా అన్నాడు.

ఖంగుతింది రత్న. రిజ్నావాడికి 'పామిస్ట్రీ' తెలియదంటే తెలియదు అనుకొని ఈ ప్రశ్న వేసింది తను.

మళ్ళీ తేరుకొని "సరే! నా చెయ్యి చూడండి"

అని ఎడమచెయ్యి ఇచ్చింది.

"అబ్బ! ఏమి అద్భుతం! మీరొక రిజ్నావాడిని పెళ్ళి చేసుకొంటారు."

ఆమె ముక్కుమీద కోపం కూచిపూడి చెయ్యడం స్పష్టంగా కనపడింది రవికి.

కంట్రోలు చేసుకొని అడిగింది "ఏదీ మీ చెయ్యివ్వండి ఎలా వుందో చూస్తా?"

తన కుడి చెయ్యి ఇచ్చాడు రవి.

టెన్షన్, సిట్యుయేషన్ యండమూరి నవలలా వుంది.

ఆమె ఎడం చేతిలో అతని కుడిచెయ్యి.

తనూహించింది కరకీ - అతని అరచెయ్యి

సమస్యలతో క్రంగిపోకండి
మీ సమస్యలను మానసికంగా
విశదం చేయండి
ప్రశాంతంగా జీవించండి

మనస్సుని మా ముందుంచరది:
 మనస్సుని మనసుకోవడమే కాక పరిష్కారం కూడా సూచిస్తాం:
 మనస్సుని విడుదల చేయండి

డా. ఎ. వి. రమణారావు వెంటనరమణ అపార్టుమెంట్స్ ఏ.పి. గార్లపల్లి - లక్ష్మీకాపురం
 హైదరాబాదు - 500 004

'రఫ్'గా కాయలు కాసి వుంది.

"మీరొక అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకుంటారు" అని చెప్పి తుర్రున జారుకుంది.

రవికి ఏమీ అర్థం కానట్లు ఆమె వైపే చూస్తుందిపోయాడు.

అర్జంటుగా ఫ్రెండ్స్ తో చెప్పేసి "షర్లాక్ హోమ్స్" సిస్టర్ లా ఫీలయిపోయింది రత్న.

ఆ రాత్రి రూములో రత్న అలోచనలన్నీ రవి చుట్టే.

ఆ క్షణంలో చిరంజీవి హీరోయిజం మీద విరక్తి వుట్టింది రత్నకి. "గ్యాంగ్ లీడరు"ట, "రౌడీ అల్లుడు"ట. ఛ! హీరో అంటే నిజ జీవితంలో అతికినట్లు సరిపోవాలి - ఇలా రవిలా. మనసులోనే రవికి ఒక "ఒన్ టూ ఒన్ డబుల్ ఫైవ్"కి మొదటిసారిగా డయల్ చేసింది రత్న.

రోజూ కంప్యూటర్ లో రవి, రత్నల కళ్ళు కళ్ళు కలుసుకోవడం రికార్డుయిపోతున్నాయి.

ఇద్దరూ "ఫ్లాష్ బ్యాక్"లు చెప్తున్నారు.

అందమైన రవి ఫ్లాష్ బ్యాక్ ని నెమరు వేసుకొంటోంది రత్న.

రవి, రత్న ప్రేమ కొద్దిరోజుల్లోనే 'మూడు టైపు రైటర్లు, ఆరు కంప్యూటర్లు'గా ఎదిగిపోయింది.

కాలం రోజుల్ని, వారాలని, నెలల్ని త్వరత్వరగా కనేస్తున్నట్లుంది. రత్న, ఇందు, తేజ దిగ్గీలు పుచ్చుకొన్నారు.

ఒక శుభ ముహూర్తాన రవి, రత్న రిజిస్టర్ మారేజ్ చేసుకొన్నారు.

రత్నని సొంత సిస్టరులా చూసుకొని, ఇందు, తేజ "రిసెప్షన్"ని ఆనందంగా అరేంజ్ చేశారు.

రవి, రత్న హనీమూన్ కి తిరుపతి వెళ్ళి వచ్చారు.

ఇప్పుడు వాళ్ళ కళ్ళముందు 'ప్యూవర్ ప్లాస్' మాత్రమే వుంది.

రవికి గవర్నమెంటు జాబ్ చేయాలని వుండదు. వస్తే సరేసరి. లేకపోతే టైమ్ వేస్ట్ చేయకుండా, తన కాళ్ళ మీద తను నిలబడేలా ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి. ఆ రోజు ఒక మంచి అయిడియా వచ్చింది వాళ్ళకు.

ఆ విషయమే తేజ, ఇందులకు చెప్పారు.

"ఏం పేరు పెడుతున్నారు?" అడిగింది తేజ.

"అరే! ఆ విషయమే మర్చిపోయా. ఏం పేరు పెడదాం?" అడిగాడు రవి.

"రిజ్నా రసం టైపు కంప్యూటర్స్ అని పెట్టండి"

5-2-93 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్రవార్తాపత్రిక